

Ca-Nostra

* * * ANY SETÉ.—NÚM. 520 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 18 DE JORIOL DE 1914 * * *

CIRCULAR DEL OBISPO

SOBRE EL XXV CONGRESO EUCARÍSTICO INTERNACIONAL

«En otra Circular, expedida a los 15 de Marzo, último, dispusimos cuanto era de utilidad entonces respecto del XIV Congreso Eucarístico Internacional que se reunirá en Lourdes del veintidós al veintiséis del presente mes de Julio.

Hoy debemos exhortar a todos para que se asocien a dicha obra y tomen parte en los actos que en tal día se efectuarán en esta Diócesis; a fin de contribuir a la solemnidad triunfal que el orbe católico dedicará a Jesús Sacramentado. El carácter de dicha solemnidad exige, por una parte, que la sagrada comunión sea el centro vital de todos nuestros obsequios, y, por otra, que estos se manifiesten colectivamente, sobre todo con la celebración de procesiones.

En consecuencia, todos los Reverendos Párrocos, y los Vicarios en filiales, además de las funciones que tuvieren por bien disponer según las circunstancias y conveniencias de las respectivas iglesias, y para las cuales autorizamos se haga exposición solemne, tendrán misa de comunión general el domingo día veintiséis, a la cual invitarán, con su reconocido celo, y explicarán a los fieles que, cuantos comulguen entonces uniéndose a los fines del Congreso, lucrarán indulgencia plenaria, aunque, impedidos de concurrir a dicha comunión general, la reciban particularmente en la fecha mencionada.

De esta capital de Palma la procesión eucarística será única. De acuerdo con nuestro Ilmo. Cabildo hemos dispuesto que se ordene en la Santa Iglesia Catedral Basílica, con asistencia del reverendo clero parroquial y de las corporaciones y fieles que hayan de agregarse. Seguirá el curso acostumbrado para las procesiones en honor de la Santísima Virgen, del Príncipe de los Apóstoles y del Patrón de la Ciudad. Encarecidamente rogamos a todos los fieles que demuestren su amor a la Divina Eucaristía acudiendo a dicho acto, y de una manera especial recomendamos que sean

adornadas todas las casas del trayecto indicado.

Esta procesión eucarística deberá celebrarse además en todas las ciudades, villas y lugares de la Diócesis, con la posible solemnidad. A ella serán invitadas las respetables autoridades locales, de cuya fe y religiosidad ejemplares. Nos prometemos la más eficaz cooperación.

No pudiendo olvidar cuán grato es a Jesús y a su Vicario en la tierra la participación de los niños en los inefables misterios del altar, excitamos el celo de todo los reverendos sacerdotes, de los padres y madres y de los maestros para que conduzcan cariñosamente a tan inocentes y predilectas criaturas a la sagrada comunión, y a todos los otros homenajes que se tributen al augusto Sacramento.

Con la seguridad de que Mallorca ha de ser una de las Diócesis que con filial efecto corresponderán a las invitaciones del Padre Santo y querrán demostrar su amor y visallaje a Cristo Redentor y Rey, encargamos a todos los Rdos. Rectores de iglesias que oportunamente den noticias a Nuestra Secretaría de Cámara sobre los actos realizados, con todas aquellas circunstancias que interesen para el exacto conocimiento de los mismos.

Dada en Palma, a los 11 de Julio de 1914.

Pedro, Obispo de Mallorca.

¿FINS Y QUANT?

Lleuger esbart de coloms
Que volatejan pes l'ayre,
Vola més que volarás,
May aturan la volada.

Ja se posan, no se posan,
Ja'n devalla un, ara uu altre,
Ja s'en tornan cèl amunt...
May paran, ni may se cansan.

No voleu tant, colomets
De les meues esperances:
¡Ay, colomets, qui pogués
Fermarvos á tots les ales!

M. O. B.

Victoria de l'Orfeo Catalá

Durant els dies que l'Orfeo era pel món a cercar la consagració dels dos grans centres que se'n disputen la capitalitat, l'esperit de Catalunya el seguia i els vots de tots els bons patriotes es reduïen a un:

«¡Que triomfi, Senyor!»

I l'Orfeo triomfà primer a París i una onada d'alegría inundà la catalana terra. Tan gros va ésser el triomf que'ls crítics més eminents de la França no vacil·laren en afirmar que mai havien sentit res de comparable, arribant algú d'ells a fer-ne la vergonya als cantaires del seu país i a manifestar l'assegurança de què mai, per molt que fecin, podrien acostar-se, ni de cent lleugues, al grau de perfecció conseguit pels orfeonistes catalans baix la màgica batuta den Millet. I això's deia a la capital de França, tan exigent en matèries d'art i tan donada quan es tracta de manifestacions vingudes d'altres terres, a no considerar-les sino baix l'aspecte pintoresc i típic. Era, doncs, excepcional l'acollida feta per París a l'Orfeo. Perque els judicis d'aquella premsa eren basats únicament en el valor artístic de caràcter universal. I per ells adquiria l'Orfeo dret de ciutadania europea i conqueria el primer lloc entre totes les agrupacions similars que havien cercat abans el reconeixement de la metròpoli on van a cercar-lo tots els grans homes i totes les grans entitats científiques o artístiques de nostre temps.

Va ésser tan gros el triomf de París, que tots els interessats en la gloria de l'Orfeo, passat el primer instant de joia, se'n sentiren com espantats. I és que l'Orfeo, després de París, havia de sortir del continent per anar a la conquesta d'una raça completament distinta de la nostra, amb una concepció distinta de la vida i per consegüent de les arts que'n són el reflexe, amb una llengua sense cap parentiu proper ni remot amb la catalana:—una raça formada de gents que van a la seva i hi van per les seves, cercant sempre el més dret Camí i isolant-se a grat-cient de les influències d'altri per a imposar les propies a tot arreu on poden.

Doncs, malgrat tot això que deim, el Orfeo nacional de Catalunya triomfà de la fredor britànica, vencé la necessaria indiferència de la gran capital del Reialme unit per tota manifestació estranya que no vagi precedida d'una fama universal. I la victoria de Londres fou tan expressiva com la de París. D'un concert a l'altre el públic anà creixent de una manera prodigiosa i amb el públic l'entusiasme dels intel·ligents i de l'alta crítica. I veu's-aquí com la consagració de la nostra gran entitat musical en els primers centres de la civilització europea, va ésser definitiva, indubitable.

La exportació de fruites a Alemanya

Es una veritable llàstima que en el nostre país no's procuri augmentar l'exportació d'algunes fruites a l'Alemanya; quan per a lograr-ho estam en condicions excel·lents.

Encara que respecte d'Espanya en general, té molta importància l'exportació de reims i taronges, altres fruites ocupen un lloc molt baix en la escala d'exportació a l'Alemanya, quan el podrien ocupar molt alt.

El cònsul espanyol a Francfort, diu, parlant d'aquest assumpte:

«Aun de mucha menos importancia ha sido el valor de nuestros envios de albaricoques y melocotones secos y de manzanas. Es tan insignificante la cifra que representan, que de ella no haríamos mención si no fuera porque creemos que España podría aumentar la exportación de estos productos. ¿Qué motivo puede haber para que nuestra nación no trate de enviar a este mercado, como lo hace California, grandes cantidades de albaricoques y melocotones secos? Por más de 4 millones y medio de marcos han enviado los Estados Unidos de dicha mercancía. También creo que este mercado alemán nos sería sumamente favorable para colocar grandes cantidades de pulpa de albaricoques, que aquí tiene mucha aceptación.

Asimismo debemos ensayar de aumentar nuestra exportación de manzana. Alemania ha importado por más de 20 millones de marcos, mientras que el valor de la exportación española sólo ha alcanzado la exigua cifra de 12.000 marcos. Cuando hasta un país tan lejano como Australia ha remitido de dicha fruta en el último año por valor de millón y medio de marcos y los Estados Unidos por 4 millones y medio, ¿no podremos nosotros ensayar siquiera de hacer envíos de alguna importancia de esta fruta que tanto se produce en el Norte y Noroeste de la Península?

Alemanya es un gran mercado consumidor de manzanas; no se me oculta que Francia, Austria y Suïza se encuentran en condiciones más favorables que España para concurrir con sus frutas a este mercado, debido a su mayor proximidad y por tanto a la mayor facilidad y baratura en los transportes; pero también se ofrecen dificultades a los Estados Unidos y, sin embargo, es el primer país exportador de manzanas por lo que a Alemania se refiere.

En cuanto a Bèlgica figura en las estadísticas oficiales del Imperio con una exportación por valor de 4 millones y medio de marcos. Bien podría ser que una gran parte de la manzanas que en dichas estadísticas figuran como originarias del citado país no fueran producidas en Bèlgica, sino que hubieran sido allí importadas por el puerto de Amberles y procedentes de distintos países».

«Como conclusión de esta ligera reseña que se refiere a nuestro comercio de frutas con Alemania, no ocultaré mi opinión de que si bien podemos estar satisfechos por el resultado que la estadística arroja respecto a nuestra exportación de naranjas y bananas a

este mercado, así como también de algunos otros productos en general, nuestra exportación de frutas no alcanza todo el desarrollo a que debemos aspirar. Tenemos riquísimos productos, tan buenos por lo menos como los de otros países concurrentes, y sin embargo aquí no llegan. Nuestra exportación de peras, melocotonés, ciruelas, albaricoques, frutas secas, pulpa de albaricoque, legumbres y hortalizas es casi nula o lo es en muy exiguas proporciones.

Sin desconocer las dificultades que hay que vencer para ello, opino que debemos esforzarnos en ensanchar nuestro mercado de exportación de frutas en Alemania y no contentarnos con el envío de naranjas y unos cuantos productos más. Aun los países que más lejanos se encuentran ensayan el modo de dar salida a sus productos y de buscar nuevos mercados. En este mismo año 1912 he visto en Francfort ciruelas, melocotonés, uvas y melones procedentes del Cabo en el Sur de África. Desde aquellas lejanas tierras se remiten frutas que por la época temprana en que aquí llegan se venden como «primeurs».

Son en cantidad muy limitada dichos envíos; representan sólo un ensayo y únicamente hago mención de ello como ejemplo que prueba la actividad comercial de que hoy se hallan poseídos la mayoría de los países, que luchan constantemente por buscar nuevas salidas para sus productos y aumentar la exportación de éstos a los mercados que les son ya conocidos.»

Del treball surt el profit

¡Com s'atanya tots els dies
en mig del camp treballant
aquell pare de família
per guanyar un trist jornal!

¡Com resisteix i aguanta
totes les calamitats
mudables del intemperí,
a les aines abressat!

I és que sos fillets ¡desgracia!
ganosos tots criden ¡pà!...
i aqueix pà sols l'alcansa
sumís en el sant treball.

Quí, com el pà de la terra,
el bé del cel vol guanyar,
sens dupte, per alcansar-lo
amb fè té que treballar.

MIQUEL CARBONELL.

Palma.

EL MISSAL EN CATALÁ

Creént que nostros piedosos suscriptors llegirán amb gust el següent article, per tractar de coses, també, ben nostres, el copiám de l'important revista «Lo Missatger del Sagrat Cor de Jesús».

El *Foment de Pietat Catalana* des de son començament posà selecció en les obres que publica, atenent no sols als llibrets i fulles volan-

deres de gran propaganda i vulgarització (Vides de Sants, Exemplari religiós, Bona lleveor, Narracions bíbliques, etc.), sinó també i encara més als llibres que solen formar el fons de la literatura piadosa d'un poble (Meditacions espirituals, Glories de Maria, Práctica de l'amor a Jesucrist, etc.). Emperò entre totes les obres una s'atreia les mirades i els desigs de tothom per ser la expressió viva de la pietat eutètica de la Iglesia. El Missal pel poble fidel. Pas a pas, lentament, amb la marxa pausada que necessàriament ha de portar el *Foment de Pietat Catalana*, s'anaven treballant els preparatius d'una obra sens dubte la més important de sa «Biblioteca».

Pel janer d'aquest any se sapigué que a Mallorca i per iniciativa episcopal es treballava també en lo meteix. Allà i aquí vàrem entendre que era convenient la unificació de treballs per a que sortís uniformada en lo possible la traducció del Missal que servís no sols per a les diòcesis catalanes de la Península, sinó també per a les de les Illes Balears. Després, doncs, d'haver parlat amb l'il·lustríssim senyor Bisbe de Mallorca, a proposta seva i de comú acord, fou designat per a fer la traducció catalana Mossèn Llorenç Ribet, Mestre en Gai Saber, Catedràtic del Seminari de Mallorca, qui reuneix condicions excepcionals per aquest treball, puix no sols és un poeta elegantíssim i un llatí consumat, sinó també molt entès en matèries litúrgiques per haver escrit d'aquestes matèries en la *Fulla Dominical* de Mallorca. Té, ademés, la ventajeta extraordinària de saber construir les frases amb una sintaxi correctíssima i suggestiva, i per demés clara i planera a l'alcanç de tothom, sense perdre aquell aroma sagrat d'incens que resgiren les planes litúrgiques dels oficis divins.

Els il·lustríssims senyors Arquebisbe de Tarragona, Bisbe de Vich i altres prelats de les diòcesis catalanes, amb els que fins al present havem tengut l'honor i el gust d'exposar els plans traçats de comú acord amb el senyor Bisbe de Mallorca han manifestat son assentiment i el gust amb que veuen l'obra i la marxa empresa, esperant-ne un gran fruit per al poble fidel.

Amb tot i estar ja els treballs començats i fins relativament avançats, es comprèn fàcilment que ha d'ésser obra un poc llarga i lenta com totes les obres semblants que no consenten precipitació de cap mena. Encara que no està tampoc més que en principi, determinada la forma externa i lo que ha contenir aquesta traducció del Missal per a tothom, segurament que, ademés de l'Ordinari de la Missa, hi haurà el propi de temps, prefacis, misses comuns de sants, misses pròpies, poques i escollides, alguna votiva, oracions diverses per a la pluja, peste, guerra, etc., i la Missa de difunts amb les oracions corresponents que sien d'interès per als fidels. Hi haurà, ademés, totes les explicacions corresponents i adequades, no sols per la Santa Missa en general, sinó també per a cada Missa en particular, sempre que's judiquin necessàries o convenientes, i es posaran amb lletra diferent ben diferenciades del text. Ademés, per a aquelles persones qui coneixen el llatí, o boi desconeixent-lo, sabuda la significació, prefereixen resar en aquesta llengua, també l'hi trobaran en la esmentada edició.

Finalment, havem de fer observar que, per molt costosa que sia aquesta obra, serà posada a un preu molt econòmic, que estant a l'alcanç de totes les fortunes faciliti la major difusió entre el poble fidel.

Lo de CA-NOSTRA

Agraïm a nostre estimat confrare «La Aurora» les paraules d'amistat i simpatia que posa an el número 407 envers de nostre antic i estimadíssim col·laborador D. Bartomeu Ferrá i de nostre Director a ne qui anomena *meritíssim* per lo que han fet per la causa de Deu, de la Iglesia, de Mallorca i de la moral.

El mot de «La Aurora» mos és estat de gran consol en aquests dies de trifulga i amargura que sens pensar ni poder-ho sospitar ens vengué damunt; i més quant la premsa de Mallorca s'es mostrada tant reservada per manifestar el seu companyarisme.

Deu li pac la caritat moral que mos ha fet el Director de «La Aurora» amb les seves paraules autorisades.

Suscripció de donatius que per reforçar l'Administració de *Ca-Nostra* mos han entregat nostros amics amb motiu de la trifulga.

Suma anterior	87'65
D. Joan Gelabert	5'00
Un antic amic de CA-NOSTRA	25'00
D. Rafael Ramis	1'00
» Jaume Puigserver	1'00
» Miquel Carbonell de Palma	1'00
Una Família cristiana	10'00
Una Terciaria	0'50
Un Missè catòlic	2'00
D. Guillerme Reinès Arquitecte	1'00
Suma	134'15

Consagració del Temple de Nostra Senyera de Lluch

Una gran solemnitat litúrgica tengué lloc ahir an el Santuari de Lluch, celebrada tant poques vegades, que a Mallorca sols s'havia repetit dues o tres voltes, dençà que'l món és món. La Consagració d'aquell temple parroquial.

La funció començà a les 6 i mitja del matí. Lo Ilm. Sr. Bisbe de Mallorca actuava revestit de Pontifical servint de diaca el M. I. Mn. Mateu Rotger i de subdiaca el M. I. Mn. Joan Quetglas. A mes dels Pares i Escolania de Lluch e-hi verem els seminaristes de la Capella del Seminari acompanyats del Superior Mn. Mora, alguns rectors i bastants de sacerdots dels pobles, el Mestre de música de la Seu Mn. Sanxo i el Mestre de ceremonies Mn. Palmer, el Sr. Bal·le de Escorca i un poble escàs en conjunt de 300 a 400 persones.

Entre'l poble hi verem D. Guillerme Rainés que ha dirigit la major part de les obres de Lluch, i el Sr. Batle de Pollensa amb el célebre músich Sr. Capllonch del mateix poble, autor de una hermosa composició que s'hi cantà; D. Pere i D. Antoni Amer d'Inca que dispensaren moltes atencions al Cronista.

La primera part de la cerimonia és verificada defora de la Iglesia estant aquesta tançada i sols guardada per un diaca. Se resaren els salms panitencials, la lletania dels sants i el Sr. Bisbe voltà tres vegades el temple beneint el murs de la iglesia amb un ramet d'herbes de hisopo amb el fi de purificar l'exterior del temple.

La segona part tengué lloc dins el temple

a portes tancades quedant el poble defora que sentia cantar numerosos salms, no permetent-li s'entrada fins que va ésser purificat l'interior de la nau a força d'oblacions litúrgiques rociament d'aigo santa i demanar a Deu que se dignàs visitar aquell lloc sagrat.

La tercera part consistí en la Consagració del temple i del altar. S'organisà una processó per traslladar les rellíquies dels Sants que havien d'ésser col·locades a l'altar. Aquestes foren portades dins una urna pels Rectors de Pollensa, Seuva, Mancor i Santanyí.

Abans d'entrar al Temple, el Sr. Bisbe fé una axortació al poble substituint una homilia de Sant Ambrós que hi posa el llibre pontifical. Digué que per les ceremonies que s'anaven realisant en aquell acte porien venir a comprendre la santedat del Temple de Deu, el respecte i estima en que l'havien de tenir els feels. Que no havien de introduir dins els temples catòlics adornos, ornamentacions i suntuosidats profanes o que no estiguin conforme en la litúrgia sagrada.

El Diaca llegí en llengua llatina uns decrets del Concili de Trento, i després reprenqué la paraula el Sr. Bisbe, dient que aquells decrets ordenaven que'l consagrant dirigís una axortació al fundador per encarregar-li el sosteniment de la iglesia consagrada.

Aquí no hi ha fundador present perquè la iglesia és antigüíssima, però que an el seu lloc e-hi havia el poble mallorquí que estima tant el Santuari de Lluch i que esperava que continuaria en la seva protecció an aquell temple en compliment del quint monument de la Iglesia.

Llevors el poble pogué entrar a la iglesia per poder assistir a sa Consagració.

Les rellíquies foren col·locades a un sapulcret fet a la pedra tola d'una peça del altar que ve ésser una gran ara; i se procedí a la Consagració amb un llarg ceremonial qu'és el mateix que's fa a poca diferencia en la consagració de les ares; i crismes d'un vent i uncions d'olis per l'altra, i'l chor que cantava salms i antifones i un sacerdot que tot el temps de la cerimonia voltava l'altar ensenyant-lo. A les columnes de la cúpula e-hi havia 12 creus en forma de madallons dorats que representaven els dotze apostols que també foren ungit amb sants olis en la Consagració del Temple.

Notarem que com més adalantava l'acte de la Consagració el cant era més festiu i solemne. S'hi estrenà una composició de Mosén Sancho a veus.

El Diaca anuncià que'l Sr. Bisbe concedia 50 dies de perdó el que visitassen aquella iglesia i disposà que dia 17 de Joriol es celebràs tot els anys l'aniversari de la Consagració, pués els sacerdots de dita iglesia venen obligats a resar d'ella.

A les 12 acabà la cerimonia. I el Sr. Bisbe que'l dia abans havia dejunat per ser vigília de la Consagració i després de 6 hores de funció, sense pendre alè, engomit amb les sagrades vestidures, digué la primera missa demunt l'altar nou, assistit pels canonges Rotger i Quetglas. Durant el sant Sacrifici l'Escolania i els seminaristes cantaven himnes de lloança i alegria.

La Vaga de Sabaters

Dilluns passat els sabaters d'Inca se declararen en vaga que han continuada durant la setmana. Desitjosos de donar-ne una noticia lo més fael possible hem procurat entrar en conversa amb alguns obrers i ens han donada la versió següent:

La societat de sabaters *La Justicia*, divenes de la setmana passada, dia 10, al capvespre comunicà an els patrons de sos associats, que volien augment de preu a la feina, donar-los 48 hores de temps per porer contestar a les seves pretencions. Els amos contestaren de moment que fins dijous, o sia fins dia 16 no los donarien la contestació definitiva.

Amb això, el dissapte, els obrers ja no volgueren dur-sen *s'aparaïat*. El diumenge la societat tengué reunió i el dilluns se declararen en vaga, no presentar-se a fer feina i no fer-ne els qui treballen a casseva. Durant la setmana els vaguistes han patrullat per nostros carrés amb actitud pacífica si bé han corregudes veus d'amanassa.

Devant les fàbriques de calçat tots els dies s'hi ha vist un plantó de vaguistes que vegilaven per si cap dels seus companys treia *aparaïat* per treballar, rellevant-se a les hores convengudes fins i tot en sa nit.

La societat *La Pau*, Sindicat obrer que ve ésser a Inca lo que és el *Patronat Obrer* de Palma, i que la majoria de sos socis son sabaters, dissapte passat, o sia un dia després de haver presentada la demanda els de *La Justicia* en presentaren una pel seu compte, demanant lo mateix, augment de preu a la feina; pero no precisant temps a la contestació dels Patrons, tal vegada amb lo dessig de complir legalment totes les tramitacions de la Llei de vagues.

Els socis sabaters de *La Pau* no han fet vaga i han treballat tots els dies, pués el Sindicat se proposà no fer-ne mentres no s'agotassen tots els medis amistosos d'arretglar la qüestió. Pareix que bastants d'aquests obrers atemorissats pels vaguistes tampoc han treballat, però no obligats per la seva societat.

La Guardia Civil i Municipals han rodetjat les fàbriques de calçat per lo que pogués succeir. Això és lo qu'hem pogut treure en net de la vaga de sabaters que donàm a títol d'informació.

A derrera hora se corre la veu pel poble, pués noltros no som anats a preguntar res als mestres, que no han ascedits aquests, a lo que demanen sos treballadors.

Noves d'Inca

FESTA DE SANTA MAGDALENA.—El senyor Rector de Santa Magdalena mos suplica fassem constar en nostre setmanari: que la festa de Santa Magdalena que, segons tradició antigüíssima acostumave celebrar-se an aquell Oratori el diumenge següent al dia de la Santa, i per la qual ho tenia ja tot arreglat i els programes a punt d'imprimirse; tindrà aquest any que suprimir-se o traslladar-se a un'altra diumenge, a causa de la festa Eucarística i processó solemne amb el Santíssim que, per disposició del Il·lustríssim i Reverendíssim Senyor Bisbe, se heurà de celebrar a totes las parroquies de Mallorca el mateix diumenge que se tenia senyalat.

Això no obstant, el mateix dia de Santa Magdalena (dimecres 22 del corrent) així mateix hi heurà de bon matí, en dit Oratori, algunes missas resades, i si les circumstancies ho favoreixen, un'altra diumenge se ferà la festa principal i ben acabada com l'esmentat Rector desitja.

FESTA DE SANT VICENS.—Demà se celebrarà a la Iglesia de Sant Francesc la Festa de San Vicens de Pauil que li dediquen les filles de la Caritat, predicant a l'ofici, Mossen Pons, vicari de Sant Matgi, germà de Sor Maria del Calvari del convent aludit.

INSPECCIO.—El Sr. Inspector de les Escoles nacionals ha girada la visita, durant aquesta setmana, a les escoles públiques d'Inca, i segons estàn enterats quedà satisfet de l'ensenyança que donen els mestres i les mestresses d'aquesta localitat als infants que concoren a sos centres de cultura.

PREU D'AUBERCOCS.—Aquesta fruita que setmanes enrera hevien anat a 6 i 7 pessetes el quintà, ahir se fé una crida oferint a pagar a nou ptes.

FESTA DEL BEAT LULL.—Es celebrà diumenge notant-se que de cad'any se fa en més solemnitat i concurrència. Mossen Josep Aguiló teixí una corona d'alabances considerar-lo com a sant i sabi i axortant als feels a prestar el seu concurs a les festes centenaries que se faràn l'any qui vé.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	130'00	al quinta.
Blat	a	21'00	la cortera.
Xexa	a	22'00	id.
Sivada	a	09'00	id.

id. forastera	a	08'00	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	09'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'00	id.
id. per bestia	a	18'50	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjets de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	00'00	
Safra	a	03'00	s'uns.

LIBRERIA

DE MIGUEL DURAN SEURINA.
CALLE DE LA MURTA, 5.—INCA.

La ciencia de los negocios, por Waldo Pondray Warren, encuadernado en tela, 5 pesetas.

Primer libro de ciencia y de dibujo, por el Dr. E. Fontsepí, 2 ptas.

El libro de la Esposa, por P. Combes, en rústica, 2 ptas.

El Libro del Ama de casa, por P. Combes en rústica, 2 ptas.

Diario de un Joven, ordenado por Aracne, en rústica, 2 ptas.

El Hombre práctico, por Aracne, en rústica, 2 ptas.

La Perla del Hogar o mi perfecta cocinera, en rústica, 2'75 ptas.

El Arte de educar a los niños, por TH. Simón, versión española por el autor, en rústica, 2 ptas.

La Actividad Provincial, (Obras públicas, cultura, beneficencia, hacienda) por E. Prat de la Riba. 2 ptas.

Preparación para el Matrimonio, por el P. Valencina, encuadernado, 3 ptas.

Vida de la Venerable Madre Sor Clara Andreu, por D. José Barberí, encuadernada 5 ptas.

Poesias d'En Joan Maragall, 2 tomos encuadernados, 10 ptas.

Cuidados que exige la primera infancia, por el Dr. D. Jorge Anguera de Sojo, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

A las Madres, por el P. Juan Charruau,

con encuadernación lujosa, 5 ptas.
Modo de Criar los Hijos, por R. B. Girón, 6 ptas.
El Amo del Mundo, por Roberto Hugo Benson, en rústica, 3 ptas.
Sursum Corda, cartas de la Condesa de Saint Martial, en rústica 3 ptas.

ESTAMPES

DEL

COR DE JESÚS

DE 75 A 55 CENTIMETRES

I ALTRES MIDES

Propis per fer l'entronament

del Sagrat Cor

A LES CASES CRISTIANES

C. Murta, 5.—Inca.

PLANCHADO ALEMÁN

PARA CUELLOS, PUÑOS Y CAMISAS

SUCURSAL EN INCA

florencio Prat

Mayor 6, 8, 10 P. del Sol 1, 2.

Precios: Para cuellos todas formas a 10 céntimos uno.

« Para Puños todas formas a 10 céntimos par.

Los Cuellos y Puños pueden mandarse sucios o sea sin lavar siendo el mismo precio.

Los Domingos después de las doce, no se admitirán nuevos encargos para servir en la misma semana.

Imprenta de Miguel Durán Seurina.

LOS MAS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES SAN JOSE

DE
Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales

JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios=Corbatería=Bisutería=Mercería=Sedería=Laneria=Alfombras=Lencería=Géneros de punto=Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Corresponsal administratiu
a Inca: Miquel Duran.
IBERICA